

Évközi 18. Vasárnap A

Közel az Úr mindazokhoz, akik őt hívják, akik hozzá kiáltanak igaz szívvel. (Zsolt 144,18)

Olvasmány

Izajás 55,1-3

Így szól az Úr: Ti szomjazók, jöjjetek a vizekhez mind, és bár nincs pénzetek, siessetek ide! Vegyetek ingyen gabonát és egyetek, vegyetek pénz nélkül bort és tejet.

Miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér, és a keresetet arra, amivel nem laktok jól? Hallgassatok ide, figyeljetek rám, akkor jó ételt esztek, és kövér falatokban lesz részetek.

Fordítsátok ide fületeket és gyertek ide hozzám: hallgassatok rám, és élni fog lelketek. Örök szövetséget kötök veletek, mert hűséges vagyok a Dávidnak tett ígérethez.

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,35.37-39

Testvéreim! Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség? Ruhátlanság, életveszély vagy kár? Mi mindezen diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

Biztos vagyok ugyanis abban, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.

Evangélium

Máté 14,13-21

Abban az időben: Amikor Jézus tudomást szerzett Keresztelő János haláláról, csónakba szállt és elment onnan egy kietlen helyre, egyedül. De az emberek megtudták, és a városokból gyalogszerrel utána indultak. Mikor kiszállt, már nagy tömeget látott ott. Megesett rajtuk a szíve és meggyógyította betegeiket.

Amint beesteledett, tanítványai odamentek hozzá, és figyelmeztették: "Sivár ez a hely, és késő már az óra is. Bocsásd el a tömeget, hadd menjenek a falvakba, hogy élelmet szerezzenek maguknak!"

Jézus azonban ezt mondta nekik: "Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni!" Ők ezt felelték: "Nincs másunk itt, csak öt kenyérünk és két halunk." Mire ő ezt mondta: "Hozzátok ide!"

Miután megparancsolta, hogy a tömeget telepítsék le a fűre, fogta az öt kenyeret és a két halat, szemét az égre emelve áldást mondott, azután megtörte a kenyereket, és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig az embereknek. Mindannyian ettek és jól is laktak. Végül tizenkét kosár lett tele a kenyérmaradékokkal. Pedig mintegy ötezer férfi evett, nem számítva a nőket és a gyerekeket.

Elmélkedés

A kenyérszaporítás tudósításával Máté evangélistának határozott célja volt: rá akar mutatni a párhuzamra az Ószövetségben Mózes szerepe és az Újszövetségben Jézus szerepe között. Ahogy valaha Mózes Isten segítségével átvezette a népet a Vörös-tengeren és a pusztában mannával táplálta, ugyanúgy vonzza magával a tömeget Jézus a csónakban egy magányos helyre és részvétekből enni ad a sok embernek, akik követik Őt az elvonultságba. Miért fektet Máté ekkora hangsúlyt erre a párhuzamra? Kétség kívül azért, hogy megmutassa, hogy Jézus az Istennel kötött új és örök szövetség beteljesítője; és hogy megvilágítsa, milyen új és elképzelhetetlen következmények adódnak ebből. A szövetség beteljesítője nem azt jelenti, hogy kínos pontossággal ügyel minden törvényre és minden elképzelhető helyzetre törvényhű megoldást ad. Sokkal inkább azt jelenti ez a feladat, hogy ráhagyatkozik az életére és más emberek életére, és az Istennel való szeretetkapcsolat erejéből azon fáradozik, hogy megoldja az emberi problémákat és az embereket üdvösségre vezesse. Isten mindig kész egzisztenciális éhségünket és szomjúságunkat csillapítani, ugyanúgy, mint valaha a sivatagban, két feltétellel: egyrészt, ha készek vagyunk Vele menni és hallgatunk Rá, másrészt, ha nem vonjuk ki magunkat az alól, hogy munkatársai legyünk a világban és láthatóvá tegyük testvéreinknek.

Jézus pontosan megfogalmazza feladatunkat: "Adjatok nekik enni!" Nem háríthatjuk Istenre a nehézségek megoldásáért érzett felelősségünket. Mi vagyunk arra hivatva, hogy tevékenyen közreműködjünk egy mindenféle szempontból jobb világ létrehozásában, akkor is, ha felismerjük, hogy mennyire nyomorúságosak földi lehetőségeink ("Csak öt kenyérünk és két halunk van"). De az Úr nem hagy kétséget a dolgok igaz rendje felől: Isten maga a középpont, Belőle származik az Ige, a jószág, az Ország. De mindebből semmit sem érnek el az emberek, ha nincs Istennek munkatársa, aki továbbvigye és szétossza jószágát.

A mai részben átélhetjük, hogy mindnyájan annyit esznek, hogy jóllaknak és még tizenkét kosarat megtöltenek kenyérmaradékkal. Micsoda hatalmat ad itt nekünk Isten, szeretetét és együttérzését elvihetjük a legutolsóknak és legkisebbeknek! "Urunk, Istenünk, hálát adunk Neked az oltárért, amelyen Fiad fáradhatatlanul szaporítja az Élet Kenyerét; és hálát adunk Neked azokért a fivérekért és nővérekért, akiknek az a hivatásuk, hogy velünk és értünk megtörjék." (A felajánlási imából)